

6th RMUTNC & 5th RMUTIC
Rajamangala University of Technology
Ayutthaya Thailand 2014

รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ

MYANMAR

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ครั้งที่ ๖

LAOS

PHILIPPINES

THAILAND

สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและคอมพิวเตอร์

สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและคอมพิวเตอร์

CAMBODIA

MALAYSIA

CHINESE LANGUAGE

SINGAPORE

INDONESIA

คำนำ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ เครือข่ายวิจัยภาคกลาง ตอนบน สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา สำนักงานปลัด กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลชั้น 8 แห่ง ได้จัดประชุมวิชาการระดับชาติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ครั้งที่ 6 ในหัวข้อ “เทคโนโลยีและนวัตกรรมสู่อาเซียน” ระหว่างวันที่ 23 - 25 กรกฎาคม 2557 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ แลกเปลี่ยนผลงานวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรม สู่สังคมภายนอก ตลอดจนเป็นเวทีให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และระดมความคิดเห็นระหว่างนักวิจัย นักวิชาการ เกิดเครือข่ายนักวิจัย ขันนำไปสู่การพัฒนาและสร้างสรรค์ผลงานวิจัยเพื่อนำไปใช้พัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยต่อไป

เอกสารฉบับนี้เป็นรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ครั้งที่ 6 รวมรวมผลงานวิจัยทั้งภาครายการและโปสเตอร์ของสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและนิเทศศาสตร์ และสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ และบริหารธุรกิจ ซึ่งได้ผ่านการประเมินจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิประจำสาขา คัดเลือกให้นำเสนอในการประชุมวิชาการในครั้งนี้ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าเอกสารเล่มนี้จะเป็นประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้าหรือการอ้างอิง และใช้ประโยชน์ทางวิชาการต้านต่างๆ ต่อไป

ในนามของคณะกรรมการดำเนินงานจัดประชุมวิชาการระดับชาติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ครั้งที่ 6 จัดประชุมวิชาการระดับชาติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ครั้งที่ 6 ขอขอบคุณนักวิจัย นักวิชาการ คณาจารย์ที่ได้นำผลงานมานำเสนอ และผู้ที่เข้าร่วมประชุมทุกท่านที่ร่วมแลกเปลี่ยน ระดมความคิดเห็น เพื่อพัฒนางานวิจัย ขอขอบคุณคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ได้ประเมินและให้ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงผลงานวิจัยให้ได้คุณภาพ ขอขอบคุณคณะกรรมการจัดงานทุกฝ่ายที่สละเวลา แรงกาย แรงใจและความคิด ขอขอบคุณหน่วยงานและผู้สนับสนุนที่ร่วมเป็นเจ้าภาพในการจัดประชุมวิชาการครั้งนี้ สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

รองศาสตราจารย์ ดร.กิตติ บุญเดือนวงศ์
บรรณาธิการ

สารบัญ (ต่อ)

สาขาเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ	
ต้นทุนในการดำเนินการเบ็ดเตล็ดอย่างมีประสิทธิภาพได้โครงการเบ็ดเตล็ดดำเนินการเบ็ดเตล็ดอย่างมีประสิทธิภาพในจังหวัดนครปฐม	364
โดย นันทพร ลิขิตไพบูลย์ศิลป์	
การวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนการเงินของการลงทุนปลูกกล้าไม้ตัดออกของเกษตรกรในอำเภอบางเฉิงจังหวัดนครปฐม	375
โดย วชิรพล บุญสมบูรณ์ และ วิทยา พาสุก	
ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารลูกค้าสัมพันธ์และคุณค่าตราสินค้าของผู้บริโภคผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางต่างประเทศ ในเขตเทศบาลนคร นครราชสีมา	387
โดย สุภานี เกษมสุข	
ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริโภคผลิตภัณฑ์จากกล้องของประชาชนในอำเภอท่าวังผาและอำเภอเมืองจังหวัดปราจีนบุรี	399
โดย ธัญทิพย์ ศิริพรอัครรัช และสุติสาร แก้วบรรจง	
องค์ประกอบของและตัวบ่งชี้สำหรับเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมด้านทักษะการทำงานระหว่างบุคคลของนักบินไทย	411
โดย สิทธิเดช เมืองสิน	
ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง และวัฒนธรรมองค์กรกับองค์กรแห่งการเรียนรู้ของบริษัท เอ.เอ็ม.พี. คอนสตรัคชัน 299	424
โดย วราภรณ์ แสงดวง และ วสุณิชา นุริตมนต์	
ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการ การสนับสนุนการปฏิบัติงานสนับสนุนศึกษา	435
โดย วนิช จันทร์โอ ภิวนี นาคชุม ดนัย สันทิกิจไพบูลย์ และ จันทร์เพ็ญ วรรณราษฎร์	
การบริหารจัดการน้ำที่มีประสิทธิภาพ กรณีศึกษา : อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร	446
โดย พิรญาเชตุพงษ์ณัฐชา รำงโรติ สมนึก แก้ววิไล และ วิรชัย ໂກศลลวัฒน์	
ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร กคุมมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร	454
โดย สนทยา เยมวิรัตน์ และดวงใจ เยมวิรัตน์	
ปัจจัยส่วนประสมการตลาดบริการที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาระดับปริญญาตรีในคณะวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	464
โดย ดวงใจ เยมวิรัตน์ และ สนทยา เยมวิรัตน์	
คุณภาพกำไรของบริษัทฯจะเปลี่ยนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยก่อนอุตสาหกรรมยานยนต์	474
โดย ศิริมา แก้วเกิด	
การจัดการองค์ความรู้เพื่อนรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านพิธีกรรมเรียกชวัญและส่งเคราะห์ของชุมชนในจังหวัดน่าน: กรณีศึกษาหมู่บ้านห้าเกียงเหนืออำเภอภูเพียง	491
โดย เมตตา ดาลະลักษณ์	

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร กลุ่มมหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร

Factors Affecting the Personal Financial Management of Personal in
Rajamangala University of Technology in Bangkok Area

สนทยา เขมวิรัตน์¹ และ ดวงใจ เขมวิรัตน์²

Sontaya Khamwirat¹ and Duangjai Khamwirat²

บทคัดย่อ

ความมุ่งหมายของการศึกษา (1) เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร มหาวิทยาลัยกลุ่มเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวนเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการหารายได้ ด้านการใช้จ่าย ด้านการออม และด้านการลงทุน (2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร มหาวิทยาลัยกลุ่มเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร ใน 4 ปีรับ คือ ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยสิ่งแวดล้อมในครอบครัว ปัจจัยสิ่งแวดล้อมในที่ทำงาน และปัจจัยสิ่งแวดล้อมทางสังคม กลุ่มตัวอย่างเป็นบุคลากรจำนวน 334 คน ถมตัวอย่างโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือเป็นแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถาม มาตรการส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าอำนาจจำแนกดังนี้ 0.31 – 0.69 และค่าสัมประสิทธิ์效法 0.86 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าได้รังส指数 และการวิเคราะห์การทดสอบพหุคุณแบบชั้นตอน ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล อยู่ในระดับค่อนข้างสูง(3.65) โดยด้านที่มีระดับสูงที่สุด คือ ด้านการใช้จ่าย มีค่าเฉลี่ย 4.20 ของลงมา คือ ด้านการออม มีค่าเฉลี่ย 3.84 ด้านการลงทุน มีค่าเฉลี่ย 3.28 และที่ต่ำที่สุด คือ ด้านการหารายได้ มีค่าเฉลี่ย 3.27(2) ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ตำแหน่งทางวิชาการ และเงินเดือน ไม่มีความสัมพันธ์กับการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร (3) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.01 คือ ค่าสัมประสิทธิ์สมพันธ์ (r_s) มากไปเป็นอย่างต้น ปัจจัยสิ่งแวดล้อมในครอบครัว (0.556) ปัจจัยสิ่งแวดล้อมในที่ทำงาน (0.295) และปัจจัยสิ่งแวดล้อมทางสังคม (0.120) (4) ปัจจัยที่ร่วมกันพยากรณ์การจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.01 ได้แก่ ปัจจัยสิ่งแวดล้อมในครอบครัว (X_1) และปัจจัยสิ่งแวดล้อมทางสังคม (X_2) มีค่าสัมประสิทธิ์สมพันธ์พหุคุณ (R) เท่ากับ 0.627 และค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) เท่ากับ 0.393 (5) สมการพยากรณ์การจัดการการเงินส่วนบุคคล คือ $\hat{y} = 0.776 + 0.700X_1 + 0.085X_2$

คำสำคัญ: การจัดการการเงินส่วนบุคคล

¹ สาขาวิชาการเงิน คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร กรุงเทพฯ 10300

Faculty of Business Administration, RMUTP

² สาขาวิชาเคมีศาสตร์และสถิติ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร กรุงเทพฯ 10300

Faculty of Science and Technology, RMUTP

Corresponding author. E-mail: sontaya.k@rmutp.ac.th

Abstract

The purpose of this study (1) Study the personal financial management of personal in Rajamangala University of Technology in Bangkok area in 4 aspects; income, spending, saving, and investment. (2) Study factors affecting the personal financial management of personal in Rajamangala University of Technology in Bangkok area in 4 factors; personal factor, family factor, environmental factor in the workplace and factor of social environment. The samples were 334 personals. The study participates selected by stratified random sampling. The Instruments used in this study were the interview and rating scale questionnaire 5 levels, discrimination since 0.31 to 0.69 and alpha coefficient of 0.86. Percentage, mean, standard deviation, χ^2 - test and stepwise multiple regression analysis were statistical method to analyze data. As a result, (1) The personal factor no related to the personal financial management of personal. (2) The factors related to the personal financial management of personal, statistically significant at the level of significant 0.01 in the order correlation coefficients (r_{xy}) descending as follows: family factor (0.556) environmental factor in the workplace (0.295) and factor of social environment (0.120) (3) The factors which could predict the personal financial management of personal at the 0.01 level significant: family factor (X_1) and factor of social environment (X_3) with the multiple correlation coefficients (R) of 0.627 and coefficient of determination (R^2) of 0.393. (4) The predicted equation of the personal financial management was $\hat{y} = 0.776 + 0.700x_1 + 0.085x_3$

Keywords: Personal financial management

บทนำ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศไทยในช่วงของการปฏิรูปอุตสาหกรรมมีการกำหนดนโยบายที่มุ่งเน้นเศรษฐกิจและส่งเสริมอุตสาหกรรมการส่งออก มีการพัฒนาและนำเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้ในการผลิตเพื่อให้สามารถเพิ่มกำลังการผลิตได้มากขึ้น และเนื่องจากความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีค่านิยมและกระแสแห่งแฟชั่นสมัยใหม่ทำให้ความต้องการบริโภคของคนทั่วไปมีมากขึ้น การพัฒนาภาคทุนให้มีความเข้มแข็งจะเป็นพลังสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศไทยและสามารถทำได้โดยการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเงิน การลงทุน ให้แก่ประชาชน ทั่วไปโดยเฉพาะอย่างยิ่งความรู้และความเข้าใจด้านการวางแผนการเงิน (Financial Planning) ซึ่งสถาบันการศึกษา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ มีข้อเสนอแนะต่อคณะกรรมการฯ ว่าควรให้การจัดการการเงินส่วนบุคคลเป็นวิชาบังคับ ของทุกสาขาวิชาในระดับปริญญาตรี (สุรชัย, 2552) จึงนับเป็นหน้าที่สำคัญของสถาบันการศึกษาต่างๆ ในการเตรียมสร้างความรู้เกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคลให้แก่นิสิตนักศึกษา

กลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล เป็นสถาบันการศึกษาที่ทำหน้าที่ผลิตบุคลากรที่มีคุณภาพอุปถัมภ์ ตลาด แรงงานจำนวนมากทุกๆ ปี โดยเฉพาะนักศึกษาด้านบริหารธุรกิจซึ่งเป็นกลุ่มบุคคลที่ต้องออกไปเป็นกำลังสำคัญในภาคธุรกิจ ได้รับการส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับการบริหารจัดการทางธุรกิจอย่างต่อเนื่องสถาบันฯ ได้มีการบริหารจัดการ หลักสูตรที่ดี แต่จากผลการวิจัยของสนทนาฯ และดวงใจ (2552) พบว่าพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร อยู่ในระดับมีการปฏิบัติเป็นบางครั้ง ทำให้เห็นว่าแม้จะมีการบริหารจัดการดี เพียงใด การจัดการศึกษาของสถาบันฯ ยังนับว่าเป็นนามธรรม ผู้ที่จะสามารถเปลี่ยนชีวิตด้วยความพยายามเหล่านี้ให้เป็น รูปธรรมได้ คืออาจารย์ เพาะกายอาจารย์ เป็นทรัพยากรบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ของนักศึกษา พฤติกรรมที่ อาจารย์แสดงออกมีผลต่อการท่องตัวและการพัฒนาพัฒนาระบบทิกรรมของนักศึกษา คุณลักษณะของนักศึกษาย่อมได้รับการถ่ายทอดจากอาจารย์ เมื่อเวลา

ผ่านไปประจำเดือนความคิด สถิติปัญญาซึ่งจะเปลี่ยนเป็นพฤติกรรมต่าง ๆ อาจารย์จึงเป็นผู้กำหนดคุณภาพของประชากร ในสังคม ซึ่งต้องดัวพยากรณ์ความสำเร็จในการพัฒนาภาคส่วนต่าง ๆ อาจารย์จึงต้องเป็นคนเก่ง คนดี เป็นต้นแบบทาง คุณธรรม จริยธรรม และชี้นำสังคมปัจจุบันพบว่าอาจารย์มีปัญหานี้สินจำนวนมาก แม้กระทั่งศึกษาธิการได้พยายาม จัดโครงการต่างๆ เพื่อช่วยลดปัญหานี้สินอย่างไรแล้วคงพบปัญหาอย่างต่อเนื่อง อาจเป็นเพราะปัญหานี้สิน อาจารย์เกิดจากเหตุต่างๆ (วารเทพ, 2548) คือค่านิยมของครูที่ใช้เงินมากกว่ารายได้ ครูเข้าถึงแหล่งเงินง่าย เพราะ หนกรณ์ของทรัพย์ครุปล่อยเงินกู้โดยให้หลักทรัพย์ค้ำประกันและผ่อนชำระได้นานและครูไม่มีความรู้ในด้าน Personal Finance Management ดือหลักเพียงกู้เงินทุกครั้งที่เงินไม่พอใช้จ่าย

จากสภาพปัญหาและความจำเป็นดังกล่าวข้างต้น จึงทำให้คณบุรุษวิจัยสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการ จัดการการเงินส่วนบุคคล ของบุคลากรกลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อหาแนวทางใน การส่งเสริมพฤติกรรมการจัดการการเงินส่วนบุคคล ให้แก่บุคลากรกลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลได้อย่าง เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ ช่วยสร้างความเข้มแข็งให้กับตลาดทุน และสร้างเสถียรภาพแก่ระบบการเงินของ ประเทศไทยในระยะยาวสืบต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร มหาวิทยาลัยกลุ่มเทคโนโลยีราช มงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร
- เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร มหาวิทยาลัยกลุ่มเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร

วิธีการศึกษา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือ บุคลากรมหาวิทยาลัยกลุ่มเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 1,923 คน กลุ่มตัวอย่างจำแนกเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสัมภาษณ์ คือ บุคลากรกลุ่มมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 15 คน เลือกตัวอย่างด้วยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการตอบแบบสอบถาม คือ บุคลากรมหาวิทยาลัยกลุ่มราชมงคล ในเขต กรุงเทพมหานคร จำนวน 334 คน ประมาณขนาดตัวอย่างด้วย สูตร Yamane' (ราโนนทร์, 2547) ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% ยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อนได้ 5% สูนตัวอย่างด้วยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) นี้ มหาวิทยาลัยที่สังกัดเป็นชั้น (Strata)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย 2 ส่วน ดังนี้

- แบบสัมภาษณ์ เป็นการสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ตำแหน่งทางวิชาการ เงินเดือน และสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล
- แบบสอบถามการจัดการการเงินส่วนบุคคล ของบุคลากรมหาวิทยาลัยกลุ่มเทคโนโลยีราชมงคล ในเขต กรุงเทพมหานครจำแนกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากร เป็นแบบสอบถามปลายปิดแบบตรวจสอบรายการ (Check list) สอบถามเกี่ยวกับคุณลักษณะต่างๆ ได้แก่ อายุ ตำแหน่งทางวิชาการ และเงินเดือน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามปัจจัยต่างๆ ที่อาจส่งผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคล ได้แก่ ภาระความรับผิดชอบต่อครอบครัว การเลี้ยงแบบเพื่อนร่วมงาน และอิทธิพลของสื่อมีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายปิดแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Five – points rating scales) สอบถามเกี่ยวกับภาระความรับผิดชอบต่อครอบครัว การเลี้ยงแบบเพื่อนร่วมงาน และอิทธิพลของสื่อมีร้านค้าสร้างเครื่องมือดังนี้

1. ศึกษานิยามศัพท์เฉพาะ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาระความรับผิดชอบต่อครอบครัว การเลี้ยงแบบเพื่อนร่วมงาน และอิทธิพลของสื่อเพื่อสร้างข้อคำถามในแบบสอบถาม

2. นำแบบสอบถามดังกล่าวไปตรวจหาคุณภาพเบื้องต้น โดยการหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของข้อคำถามด้วยการคำนวณหาค่าตัวชี้ความถอดคล้อง (Index of Consistency; IOC) เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของคำถามจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน เลือกเฉพาะข้อคำถามที่มีค่าตัวชี้ความถอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป

3. กำหนดเกณฑ์การตรวจให้คะแนนแบบสอบถาม และกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายข้อมูลโดยอาศัยเกณฑ์ของบุญยาน (2535)

4. นำแบบสอบถามที่ได้ผ่านการปรับปรุงและแก้ไขให้มีคุณภาพแล้ว ไปทำการทดลองใช้ (Try Out) กับบุคลากรที่ไม่ได้รับการสุ่มเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามน้ำแบบสอบถามที่สมบูรณ์แล้ว ตรวจให้คะแนน และดำเนินการหาคุณภาพของแบบสอบถาม ได้แก่ ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสมพันธ์แบบเทียร์สัน ระหว่างค่าคะแนนรายชื่อกับคะแนนรวมทั้งฉบับ และหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แอลfa (Alpha Coefficient) ของ cronbach พนวจ แบบสอบถามมีคุณภาพเครื่องมือ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 Quality of the instrument

Questionnaires	Discrimination	Reliability
Family responsibility	0.21 – 0.66	0.70
Imitation to their peer groups in office	0.39 – 0.79	0.85
The influence of the media	0.61 – 0.86	0.90

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายปิดแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Five – points rating scales) สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคลมีร้านค้าสร้างเครื่องมือดังนี้

1. ศึกษานิยามศัพท์เฉพาะ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการการเงินส่วนบุคคลเพื่อสร้างแบบสอบถามโดยสร้างข้อคำถามในแต่ละด้าน ได้แก่ ด้านการหารายได้ ด้านการใช้จ่าย ด้านการออม และด้านการลงทุน

2. นำแบบสอบถามดังกล่าวไปตรวจหาคุณภาพเบื้องต้น โดยการหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของข้อคำถามด้วยการคำนวณหาค่าตัวชี้ความถอดคล้อง (Index of Consistency; IOC) เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของคำถามจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน เลือกเฉพาะข้อคำถามที่มีค่าตัวชี้ความถอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป

3. กำหนดเกณฑ์การตรวจให้คะแนนแบบสอบถามและกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายข้อมูลโดยอาศัย
เกณฑ์ ของบุญชุม (2535)

4. นำแบบสอบถามซึ่งได้ผ่านการปรับปรุงและแก้ไขให้มีคุณภาพแล้วไปทำการทดลองใช้ (Try Out) กับ
บุคลากรที่ไม่ได้รับการฝึกอบรมก่อนตัวอย่าง จำนวน 50 คน ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามนี้แบบสอบถามที่
สมบูรณ์แล้วควรจะให้คะแนนและดำเนินการหาคุณภาพของแบบสอบถาม ได้แก่ ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination)
โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างค่าคะแนนรายชื่อกับคะแนนรวมทั้งฉบับ และหาค่าความ
เชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แอลfa (Alpha Coefficient) ของ cronbach
พบว่า แบบสอบถามมีคุณภาพเครื่องมือดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 Quality of the instrument

Questionnaires	Discrimination	Reliability
Income	0.36-0.71	0.73
Spending	0.61-0.65	0.81
Saving	0.51-0.70	0.76
Investment	0.45-0.81	0.85
Total	0.31-0.69	0.86

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคลมีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

คณะกรรมการจัดการการเงินส่วนบุคคล มหาวิทยาลัยกลุ่มเทคโนโลยีราชมงคล ในเขต
กรุงเทพมหานคร ในช่วงปีการศึกษา 2555 โดยเพิ่มจากจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่คำนวณได้ 10% เพื่อป้องกันความคลาด
เคลื่อนที่อาจเกิดจากการเก็บรวบรวมข้อมูลได้น้อยกว่าจำนวนตัวอย่าง และตรวจสอบแบบสอบถามที่ได้นำ
แบบสอบถามที่สมบูรณ์มาวิเคราะห์และประเมินผลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างได้แก่ อายุ ตำแหน่งทางวิชาการ เงินเดือน แหล่งที่มา
ของรายได้พิเศษ รูปแบบการจ่ายเงินในการซื้อสินค้า/บริการ ลักษณะผลิตภัณฑ์ทางการเงินที่ใช้บริการ แนวทางการ
แก้ปัญหาทางการเงินและลักษณะสถานะทางการเงินรายเดือน โดยใช้ค่าจำนวนและร้อยละ

2. วิเคราะห์คุณลักษณะของกลุ่มตัวอย่างได้แก่ อายุ ตำแหน่งทางวิชาการ และเงินเดือนของบุคลากร โดย
ใช้ค่าจำนวนและร้อยละ

3. วิเคราะห์ปัจจัยที่อาจส่งผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคล ได้แก่ ด้านภาวะความรับผิดชอบต่อครอบครัว
ด้านการเลียนแบบเพื่อนร่วมงานและด้านอิทธิพลของสื่อโดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.)

4. วิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร โดยรวม และรายด้านได้แก่ ด้านการหารายได้ ด้านการใช้จ่าย ด้านการออม และด้านการลงทุน โดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

5. วิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ อายุ ตำแหน่งทางวิชาการ และเงินเดือน ที่สัมพันธ์กับการจัดการการเงิน ส่วนบุคคลของบุคลากร โดยใช้ค่าไคกำลังสอง ($\chi^2 - \text{test}$)

6. วิเคราะห์ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร โดยการวิเคราะห์การทดสอบ ผนวกแบบขั้นตอน (Stepwise multiple regression analysis)

ผลการศึกษา

1. ผลการศึกษาจำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปร เกี่ยวกับบุคลากร มหาวิทยาลัยกลุ่ม เทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ อายุ ตำแหน่งทางวิชาการ และเงินเดือนพบว่าส่วนใหญ่มีอายุ ระหว่าง 35-44 ปี จำนวน 131 คน คิดเป็น 39.20% ตำแหน่งทางวิชาการส่วนใหญ่เป็นอาจารย์ จำนวน 270 คน คิด เป็น 80.80% และเงินเดือนส่วนใหญ่มีเงินเดือนระหว่าง 30,001- 40,000 บาท จำนวน 184 คน คิดเป็น 55.10%

2. ผลการศึกษาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยต่างๆ ที่อาจส่งผลต่อการจัดการการเงินส่วน บุคคลของบุคลากร มหาวิทยาลัยกลุ่มเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ด้านภาระความรับผิดชอบ ต่อครอบครัว บุคลากรมีภาระความรับผิดชอบต่อครอบครัวอยู่ในระดับค่อนข้างสูง มีค่าเฉลี่ย 3.72 ด้านการเลียนแบบ เพื่อนร่วมงาน บุคลากรมีการเลียนแบบเพื่อนร่วมงานอยู่ในระดับค่อนข้างสูง มีค่าเฉลี่ย 3.60 และด้านอิทธิพลของสื่อ สื่อมือถือผลต่อบุคลากรอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.17

3. ผลการศึกษาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคลของ บุคลากร มหาวิทยาลัยกลุ่มเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยรวม และรายด้านพบว่า การจัดการ การเงินส่วนบุคคล ของบุคลากรอยู่ในระดับค่อนข้างสูง มีค่าเฉลี่ย 3.65 โดยด้านที่มีระดับสูงที่สุด คือ ด้านการใช้จ่าย มีค่าเฉลี่ย 4.20 รองลงมา คือ ด้านการออม มีค่าเฉลี่ย 3.84 ด้านการลงทุน มีค่าเฉลี่ย 3.28 และที่ต่ำที่สุด คือ ด้านการ หารายได้ มีค่าเฉลี่ย 3.27

4. ผลการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่สัมพันธ์กับการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร มหาวิทยาลัย กลุ่มเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานครพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ตำแหน่งทางวิชาการ และ เงินเดือน ไม่มีความสัมพันธ์กับ การจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร ทั้งโดยรวม และรายด้านทุกด้าน ได้แก่ ด้านการหารายได้ ด้านการใช้จ่าย ด้านการออม และด้านการลงทุน

5. ผลการศึกษาปัจจัยด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านภาระความรับผิดชอบต่อครอบครัว ด้านการเลียนแบบเพื่อน ร่วมงาน และด้านอิทธิพลของสื่อ ที่สัมพันธ์กับการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร มหาวิทยาลัยกลุ่มเทคโนโลยี ราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า

5.1 บุคลากรมีการจัดการการเงินส่วนบุคคลอยู่ในระดับค่อนข้างสูง มีค่าเฉลี่ย 3.65 ด้านภาระความ รับผิดชอบต่อครอบครัว บุคลากรมีภาระความรับผิดชอบต่อครอบครัวอยู่ในระดับค่อนข้างสูง มีค่าเฉลี่ย 3.72 ด้านการ เลียนแบบเพื่อนร่วมงาน บุคลากรมีการเลียนแบบเพื่อนร่วมงานอยู่ในระดับค่อนข้างสูง มีค่าเฉลี่ย 3.60 และด้าน อิทธิพลของสื่อ สื่อมือถือผลต่อบุคลากรอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.17

ตารางที่ 3 Mean and standard deviation of personal financial management

Personal financial management	\bar{x}	S.D.	The level
Income	3.27	0.76	Moderate level
Spending	4.20	0.69	Relatively high level
Saving	3.84	0.66	Relatively high level
Investment	3.28	0.78	Moderate level
Total	3.65	0.33	Relatively high level

5.2 ค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์อย่างง่าย ระหว่างปัจจัยด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านภาระความรับผิดชอบต่อครอบครัว (x_1) ด้านการเลียนแบบเพื่อนร่วมงาน (x_2) และด้านอิทธิพลของสื่อ (x_3) ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างกัน ส่วนค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์อย่างง่ายระหว่างการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร (y) กับปัจจัยด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านภาระความรับผิดชอบต่อครอบครัว (x_1) ด้านการเลียนแบบเพื่อนร่วมงาน (x_2) และด้านอิทธิพลของสื่อ (x_3) มีความสัมพันธ์กันทางบวกดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 Simple correlation coefficient between each of the factor on personal financial management

Variable	X_1	X_2	X_3	Y
X_1	-	0.083	0.011	0.556**
X_2		-	0.003	0.120**
X_3			-	0.295**
Y				-

5.3 ค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์พหุคุณ ระหว่างการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร (y) กับ ปัจจัยด้านภาระความรับผิดชอบต่อครอบครัว (x_1) และด้านอิทธิพลของสื่อ (x_3) มีความสัมพันธ์กัน โดยปัจจัยด้านภาระความรับผิดชอบต่อครอบครัว (x_1) และด้านอิทธิพลของสื่อ (x_3) ร่วมกันทำนายการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร (y) ได้ร้อยละ 39.30 ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 Multiple correlation coefficients between each factor and personal financial management

Variable	R	R^2	R^2 Change	F	F Change
Family responsibility (X_1)	0.556	0.309	0.309	148.56**	148.56**
Family responsibility (X_1),					
The influence of the media (X_3)	0.627	0.393	0.084	107.02**	45.54**

5.4 ค่าน้ำหนักความสำคัญในรูปค่าเบนเดบิช ของปัจจัยด้านภาระความรับผิดชอบต่อครอบครัว (x_1) และด้านอิทธิพลของสื่อ (x_3) ร่วมกันส่งผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร (y) โดยปัจจัยด้านภาระความ

รับผิดชอบต่อครอบครัว (X_1) มีค่าสูงกว่าปัจจัยด้านอิทธิพลของสื่อ (X_3) โดยมีค่า 0.700 และ 0.085 ตามลำดับ โดยสามารถเขียนสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปค่าแนวติง ได้แก่

$$\hat{y} = 0.776 + 0.700x_1 + 0.085x_3$$

สมการพยากรณ์ในรูปค่าแนวมาตรฐาน ได้แก่

$$Y = 0.553x_1 + 0.289x_3$$

ตารางที่ 6 Weight the importance of each of the factor to personal financial management

Variable	b_i	SE α	β_i	t
Constant	0.776	0.206	-	3.774**
Family responsibility (X_1)	0.700	0.054	0.553	12.903**
The influence of the media (X_3)	0.085	0.013	0.289	6.748**

อภิปรายผล

การวิจัยปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร กลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร พบรูปเด็นที่ควรนำมาอภิปราย ดังนี้

1. จากการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรมหาวิทยาลัยกลุ่มเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานครได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยสิ่งแวดล้อมในครอบครัว(ภาวะความรับผิดชอบต่อครอบครัว) ปัจจัยสิ่งแวดล้อมทางสังคม(อิทธิพลของสื่อ) และปัจจัยสิ่งแวดล้อมในที่ทำงาน(การเลียนแบบเพื่อนร่วมงาน) พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรแสดงว่า ตัวแปรเหล่านี้มีความสัมพันธ์กับการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรมหาวิทยาลัยกลุ่มเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร

2. จากการศึกษาปัจจัยที่สามารถพยากรณ์การจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรมหาวิทยาลัยกลุ่มเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร ด้วยค่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทุกคุณ枇ว่าปัจจัยด้านภาวะความรับผิดชอบต่อครอบครัว และปัจจัยด้านอิทธิพลของสื่อ ร่วมกับพยากรณ์การจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.01 โดย มีค่า 0.627 และค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ มีค่า 0.393 แสดงว่า ปัจจัยด้านภาวะความรับผิดชอบต่อครอบครัว และด้านอิทธิพลของสื่อ ร่วมกับพยากรณ์ การจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร ได้ร้อยละ 39.30 โดยสามารถเรียงลำดับน้ำหนักความสำคัญของปัจจัยแต่ละด้านได้ดังนี้

2.1 ภาวะความรับผิดชอบต่อครอบครัวของบุคลากรเป็นตัวแปรที่สามารถพยากรณ์การจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรได้ดีที่สุด โดยมีความสัมพันธ์ทางบวก กับการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรทั้งนี้อาจเป็น เพราะบุคลากรที่มีภาวะความรับผิดชอบต่อครอบครัวสูง จะต้องมีความระมัดระวังในการใช้จ่ายเป็นอย่างมาก เพื่อป้องกันการเกิดปัญหาทางการเงินของครอบครัว จึงต้องมีการแสวงหาความรู้เกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล และมีการวางแผนการจัดการการเงินส่วนบุคคลเป็นอย่างดีและรอบคอบ เพื่อให้มีเงินไว้ใช้จ่ายได้อย่าง

หมายเหตุไม่เป็นหนึ่งเดียว ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของสถาบัน (2548) ที่พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการออมของประชาชนวัยกลางคน ได้แก่ จำนวนบุคคลที่จะต้องเลี้ยงดู และผลการวิจัยของนันทกาน (2552) ที่พบว่าปัจจัยที่กำหนดการออมครัวเรือนประกอบเกษตร ได้แก่ จำนวนสมาชิกที่อยู่ในบ้านพึ่งพิง

2.2 อิทธิพลของสื่อ เป็นตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ การจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร มหาวิทยาลัยกลุ่มเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร รองลงมา จากผลการวิจัยพบว่า อิทธิพลของสื่อมีความสัมพันธ์ทางบวก กับการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรทั้งนี้อาจเป็นเพราะสื่อมวลชนมีอิทธิพลอย่างมาก ในด้านการสร้างหรือการเปลี่ยนแปลงทางความเชื่อ ทัศนคติและค่านิยมต่างๆ ของมวลชนได้รวมทั้งสามารถปลูกฝังแนวคิดต่างๆ เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของผู้สื่อสารได้หากสื่อมวลชนในสังคมใดทำหน้าที่อย่างน่าเชื่อถือก็จะยิ่งสร้างความศรัทธาแก่มวลชนได้มากนอกจากนี้สื่อมวลชนยังมีอิทธิพลทางด้านอารมณ์ของมวลชนได้เป็นอย่างดีสื่อมวลชนหลายประเภทสามารถเสนอรายการต่างๆ ที่ให้ความสนุกสนานสำราญอารมณ์แก่มวลชนและในขณะเดียวกันก็สามารถปลุกเร้าอารมณ์ของมวลชนให้เกิดความรู้สึกภักขบดีต่องานต่อต้านในสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้โดยไม่ยากนักซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของปวนิชและคณะ (2551) ที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เปิดรับสื่อบุคคลซึ่งมีการเปิดรับสื่อทุกครั้งที่มีการประชุมเพื่อรับข้อมูลเกี่ยวกับประชุมจากการจัดทำบัญชีครัวเรือน ส่วนใหญ่มีการจัดทำบัญชีครัวเรือนเป็นอย่างดี ผลการวิจัยของธัญธรรม (2552) พบว่าแหล่งรับข้อมูลส่วนใหญ่ที่ทำให้ทราบถึงประโยชน์ในการออมคือหนังสือเกี่ยวกับการออมเงินและงานวิจัยของขอองค์ (2552) ที่พบว่าแหล่งรับข้อมูลในการวางแผนการเงิน ส่วนบุคคลของพนักงานธนาคารกรุงไทย คืออินเตอร์เน็ต

สรุป

จากผลการวิจัยพบว่าบุคลากรมีการใช้จ่ายสูงกว่าการหารายได้ การลงทุนและการออม ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรหาทางส่งเสริมให้บุคลากร กลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร มีการจัดการการเงินส่วนบุคคลที่เหมาะสมมากขึ้น เช่น

1. ภาครัฐควรมีการอุดหนุนการส่งเสริมการออม และการลงทุนอย่างเหมาะสม โดยอาจมีการจูงใจในรูปแบบต่างๆ เช่นการให้สิทธิประโยชน์ทางภาษี และความมุ่งมั่นในการปลูกจิตสำนึกค่านิยมการประยัด การใช้จ่ายอย่างเหมาะสม การหารายได้เสริม ไม่สร้างหนี้สินเกินตัว

2. มหาวิทยาลัยควรมีการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้บุคลากรมีการจัดทำบัญชีครัวเรียนอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อให้บุคลากรสามารถวางแผนการจัดการการเงินได้อย่างเหมาะสมและส่งเสริมการหารายได้เสริมอย่างเหมาะสม นอกจากนี้อาจมีการศึกษาเพิ่มเติม เพื่อหาแนวทางในการส่งเสริมการจัดการการเงินส่วนบุคคล ของบุคลากร กลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร เช่น

1. ความมีการศึกษาปัจจัยอื่นๆ ที่อาจส่งผลกระทบต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคล เพื่อหาแนวทางในการส่งเสริมการจัดการการเงินได้อย่างเหมาะสม

2. ความมีการศึกษาพฤติกรรมการบริโภคสื่อของบุคลากร เช่น ประเภทของสื่อที่บุคลากรให้ความสนใจ ความตื่นในการบริโภคสื่อในส่วนต่างๆ ของบุคลากรเพื่อเป็นแนวทางในการเลือกสื่อที่เหมาะสม ในการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคลเพื่อให้สามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คำขออนุญาต

งานวิจัยนี้ได้รับงบประมาณสนับสนุนการวิจัยจากเงินรายได้ประจำปีงบประมาณ 2556 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร คณะผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง และงานวิจัยฉบับนี้ถ้าเร็วเป็นอย่างดีเนื่องจากได้รับความอนุเคราะห์จากผู้เชี่ยวชาญในการตรวจคุณภาพเครื่องมือ และกลุ่มบุคลากรที่ช่วยให้ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยขอขอบพระคุณและขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

เอกสารอ้างอิง

- ธัญยธรรมวิสุทธิ์อัมพร.2552. การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการออมของนักศึกษาระดับมหาบัณฑิตในเขตกรุงเทพมหานคร.บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต.มหาวิทยาลัยนเรศวร,พิษณุโลก.
- ราดา สำราญอนันต์สกุล.2548. ปัจจัยที่มีผลต่อการออมของประชาชนวัยกลางคน: ศึกษาเฉพาะกรณีนักศึกษาภาคพิเศษ กรุงเทพมหานคร คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.ศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต.สถาบันบัณฑิต พัฒนบริหารศาสตร์,กรุงเทพฯ.
- ธานินทร์ ศิลป์ป่าฯ.2547.คู่มือการวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมSPSS. โรงพิมพ์นิติการพิมพ์,นนทบุรี.
- นันทาภานันท์วิสัย.2552.การศึกษาเบรียญเพียงแนวทางการณ์ของช่องครัวเรือนในภาคการเกษตรและออกแบบเกษตร.
- สารินพนธ์เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต.มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ,กรุงเทพฯ.
- บุญชุม ศรีตะยาด. 2535. การวิจัยเบื้องต้น. สุริยาสาส์น,กรุงเทพฯ.
- ปราณีเนรนต์และคณะ.2551.การศึกษาอิทธิพลของสื่อประชาสัมพันธ์ที่มีผลต่อการจัดทำบัญชีครัวเรือนของเกษตรกรในเขตอำเภอชุมแสงจังหวัดนราธิวาส.มหาวิทยาลัยราชภัฏนราธิวาสราชนครศ.นราธิวาส.
- วราเทพ ไวยาภิโรจน์. 2548.แก้ปัญหาหนี้สินครูเก่าไม่ถูกที่คัน.กรุงเทพธุรกิจ:29 ก.ค.2548.
- สมชาย เยมวิรัตน์ และดวงใจ เยมวิรัตน์. 2552.การวางแผนทางการเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร,กรุงเทพฯ.
- สุรชัย ภู่ประเสริฐ.2552.การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยในเศรษฐกิจโลก.รายงานผลการพิจารณา/ผลการดำเนินการของคณะรัฐมนตรี.ที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ,กรุงเทพฯ.
- อรอนงค์ ไชยบุญเรือง. การวางแผนการเงินสำหรับบุคคลของพนักงานธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน)สาขาในอำเภอเมืองเตียงใหม่.บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต.มหาวิทยาลัยเชียงใหม่,เตียงใหม่

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิผู้ประเมินบทความ (Peer Review)

สาขาวิชาศรษศาสตร์และบริหารธุรกิจ (ต่อ)

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนต์รี สังข์ทอง	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วสุชิตา บุตติมนต์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติพงษ์ ไสภานธรรมภาน	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิโรจน์ เจริญลักษณ์	มหาวิทยาลัยศิลปากร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูเบศร์ สมทรัจกิร	มหาวิทยาลัยมหิดล
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัคควรรณ์ แสงวิภาค	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นภัญสกุล เถึงจำนวน	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนันต์ ลิมป์พาณิชย์กุล	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พลานุช คงคา	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมินทร์ เป้าอ่อน	มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อุทัย ยะรี	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นาทยา เกตุสมนูรณ์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สายหยุด ไไวสกุล	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กฤตาภรณ์ ลุขจายี	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ บุญสิ่ง วงศ์ฤทธิ์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นันทวดี วงศ์เศียร	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ศุรชัย เอมอักษร	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ศิริมา แก้วเกิด	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชนี ภูปนล่อ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ
ดร.สรชัย ชาราวงษ์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ
ดร.ธนาเนนวัสนธี	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ
ดร.ลักษดาวัฒย์ สำราญ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ
ดร.พลาวัช ใจโย	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ
ดร.บุญสมหญิง พลเมืองดี	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ
ดร.นวพร สังวา	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ
ดร.แสงทอง บุญยิ่ง	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ
ดร.พงศ์รัชต์ธอรัช วิวัฒน์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
ดร.เบญจพร สถา่วนารี	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ
ดร.ชัยมงคล ผลแก้ว	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอุบลราชธานี
ดร.เดชิยรักษณ์ มุขดี	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
ดร.ศุภรักษ์ ชิโตรสุวรรณ	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิผู้ประเมินบทความ (Peer Review)

สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศและนิเทศศาสตร์

รองศาสตราจารย์ ดร.ณรงค์ สมพงษ์
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กานิต ศรีสถาพรพัฒน์
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุขุมพล กิตติสิน
 ดร.สมภาค สุวรรณรัฐ
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กาญจนा มีศิลปะวิกกัย
 ดร.พิลาพรวน พิเช็นธิกัน
 ดร.สมศักดิ์ บุตรสาคร
 ดร.กิตติพงษ์ ไสกนธรรมภาน
 รองศาสตราจารย์ วสันต์ กันอ้อ
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ แก้วดา ขาวเหลือง
 ดร.นริศรา นาคเมธี
 ดร.เมธิญาณิณ์ คำข่าว
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.หนึ่งศิริ ภัยโยติลักษัย
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมพันธ์ จันตี
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วารี เอี่ยมประดิษฐ์
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พินทุสร บลสະจะโน
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ฤทธิพงษ์ เชื่อนดิน
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สาธินทร์ บุญมี
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิทยา ประพิน
 ดร.วชิรี เพ็ชร่วงษ์
 ดร.แสงทอง บุญยิ่ง

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
 มหาวิทยาลัยศรีปatum
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

สาขาเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ

รองศาสตราจารย์ ดร.บุญใจ ศรีสอดทัยนภาງ
 รองศาสตราจารย์ ดร.สุวัฒนา ตุ้งสวัสดิ์
 รองศาสตราจารย์ ดร.เกียรติศักดิ์ พันล้ำเจียก
 รองศาสตราจารย์ ดร.อภินันท์ จันตะนี
 รองศาสตราจารย์ ดุษฎี พรมหัต
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมใจ บุญมีน้อย
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรรณณี ตระ饔พานิชย์
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กนกนันตร์ เปรมบูรี
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสรีรัตน์ มงคลมະไฟ

สำนักงานมหาวิทยาลัย
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน